

jeg, at Redactionen af § 2 er noget abrupt; jeg tvivler ikke om Meningen deraf, men det er dog noget underligt, naar der i en ny Paragraf siges: Vidner kunne, uden Hensyn til om de ere høfdeende i det Sysse, hvor Retten holdes, eller i et andet Sysse, indkaldes til at møde ved disse Retter. Dermed maa naturligvis menes de extraordinaire Retter, der omtales i § 1; men det forekommer mig dog, at Affattelsen kunde være noget skarvere.

Justitsministeren: Ja, den sidste Bemærkning kunde der maaskee være Tvivl om; men forøvrigt maa jeg erkjende, at Sagen baade i formel og reel Henseende har sin Eienommelighed. Jeg havde ønsket at indbringe de særskilte Love først i Folkethinget; men Hensynet til Stoffets Fordeling har gjort, at jeg har maattet affee fra den Omstændighed, at der ikke for Diebliffet her er nogen Repræsentant tilstede for Færøerne. Forøvrigt ere Forholdene jo forsaavidt i dette Diebliff meget gunstige, som Udvalget, hvis der nedfattes et saadant, ikke vil være indskrænket til alene at søge yderligere Oplysninger hos det ene Medlem, der sidder i det andet Thing, men tillige vil kunne conferere med en anden særdeles sagkundig Mand, der er tilstede i en anden Forsamling. Selve Loven er af en saadan indviklet, eiendommelig Bestaaffenhed, at det ikke er mindre pinligt for Regjeringen, end det kan være for Repræsentationen, at skulle bestaaftige sig med den, navnlig naar man hovedfulds skal sette sig ind i det Slags Sager; men den er saadan intrængende bleven begjært af den Repræsentant, som Derne have i den anden Afdeling af Rigsdagen, at jeg ikke har troet at burde modsætte mig Opfyldelsen af hans Onske. Jeg har antaget, at det kunde skee paa den mindst afhensigtsmæssige Maade; naar man istedetfor at forelægge Sagen i hele den Detail, som kun Dernes egne Behøvere kunne kjende, indskrænkte sig til flige Grundbestemmelser, der nærmest synes at maatte høve ind under den

lovgivende Magt. Det er meget muligt, at man ikke har været fuldstændig nstægtig i at betegne disse, det skal jeg indrømme, ligesom det ogsaa kan være, at Udtrykkene i en eller anden Henseende trænge til Forandring; men jeg haaber, at alt dette kan suppleres ved Endringsforslag, og navnlig turde den Mangel, som meest fremtræder, være Bestemmelserne om Rettergangen og Anordningen af extraordinaire Retter. Naar det imidlertid bliver optaget nogle udførlige Bestemmelser i § 1 om dette Punkt, har jeg det Haab, at de Hensyn og Betænkneligheder, der ere fremskorte, kunne blive fyldestgjorte ad den Vel. Jeg behøver ikke at minde om, hvad der allerede er anført af den ærede foregaaende Taler, at det er Analogien af, hvad der er steet med Hensyn til Loven om Grundfangsten, som har været medbestemmende med Hensyn til den Form, Ministeriet har givet Loven.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovudkastets Dvergang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

Hofsenørn-Teilmann: I Forisættelse af, hvad jeg før tillod mig at yttre, skal jeg foreslaae Nedfættelsen af et Udvalg i denne Sag og med det Samme foreslaae Medlems-tallet til 3.

Oven staaende Forslag fattedes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt.

Jeg vil dog, for ikke at foranledige et Møde imorgen alene for Valget af Medlemmerne til dette Udvalg, hvis der ikke gjøres Indsigelse derimod, udsætte Mødet ¼ Time, for derefter at foretage Valget.

Mødet udlat Kl. 3.